

ἀναμαρτήτων. ὁ δὲ γλυκὺς θάνατος τῶ ἀμαρτῶν,
ἀναρῆ καὶ ἀποδιώχνη αὐτοῦ τὸ μικρὸν δίκαιον,
διὰ τὸ γ' ἔχουμε καὶ αὐτοὶ καμὶ ἀνηδονοῦν.
καὶ διὰ τὰ τοῦ γ' ἐξ ἀλήθειας, διὰ αὐτοῦ
γλυκὺν θάνατον. καὶ ὁ μὲν δίκαιος, ὑπάγει καθαρός.
ὁ δὲ ἀμαρτωλός, πλήρης ἀμαρτιῶν καὶ ἀκαθαρσί.
καὶ λάτρωσι λίπνον. ἢ καὶ πικρὸς ὁ θάνατος
φαίνεται τοῦ δικαίου, ἀλλὰ πρόωρον. πάντοτε
γὰρ ἴστε μετὰ τὸν θάνατον χαίρει ἡ εὐφραίνε-
ται. τοῦ δὲ ἀμαρτωλοῦ, ἢ καὶ πρόωρον φαί-
νεται γλυκὸς ὁ θάνατος αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸν
θάνατον αὐτοῦ ὑστερῶν. πάντοτε καὶ ἡ καὶ
φλάττει καὶ φονεῖ ἡ δὲ φλόξ ἐκείνην τῶ ἀσβε-
στῶς, καὶ ἡ ἀτελεύτητον κόλασιν. ἢ καὶ δὲ
καὶ ἡ γέροι δίκαιοι καὶ δίδουσι γλυκὺν θάνατον,
καὶ μετὰ τῶν ἡρώων ἡ δὲ αἰωνίον ζῶν.
διὰ τὸ πολλοὶ ἢ καὶ αἰκρίσας τῶ γ'. καὶ
καθὼς δὲ λέγει καθεῖνος ἀνοσιβήτην